

L'escola necessita un emplaçament definitiu per encarar el futur

Cintra: oferint oportunitats

CARME MUNTÉ

L'escola Cintra, a tocar de la Rambla del Raval de Barcelona, és molt valorada per les 34 congregacions i ordes religiosos que sostenen el projecte, així com per les administracions públiques que hi donen suport. Va veure la llum el setembre de l'any 1996, sota l'impuls de 12 institucions religioses, i des d'aleshores ha proporcionat oportunitats de futur a centenars d'adolescents que han passat per les seves aules.

Les seves característiques en fan un cas únic: només 48 alumnes fent un Ensenyament Secundari Obligatori amb una adaptació curricular a les seves circumstàncies i necessitats. Perquè el que no es pot obviar és que el perfil dels alumnes també és molt concret i excepcional: alumnes d'alt risc marcats per l'absentisme i el fracàs escolar. «Són preadolescents i adolescents que d'alguna manera han viscut l'experiència, des de petits, de sentir-se abandonats i que no compten amb el coixí emocional necessari per dur una vida sana», reflexiona Imma Bonada, germana vedruna i actual directora de Cintra. La majoria de llars són monoparentals i viuen situacions molt complicades.

Per això, els quatre anys d'escolaritat

IMMA BONADA
«És molt important la relació amb les famílies, però amb qui més podem treballar és amb l'adolescent, que és qui tenim cada dia»

La tasca dels voluntaris és molt important. A la foto Santi Chaparro amb el Moha, un alumne de 1r d'ESO.

zació a Cintra esdevenen una ocasió única per fer un acompanyament personalitzat dels adolescents i les seves circumstàncies. «El centre de la nostra acció educativa és la tutoria i el treball amb grups reduïts», comenta Imma Bonada. De fet, la tasca dels tutors és vetllar per les seves necessitats més enllà de l'aula. D'altra banda, l'oferta formativa de Cintra també dona molta importància als tallers prelaborals. S'ofereixen al llarg dels quatre anys i permeten una aproximació i una primera orientació en l'àmbit laboral.

«Per a nosaltres és molt important la relació amb les famílies, però al final amb qui més podem treballar és amb l'adolescent, que és qui tenim aquí cada dia», exposa la religiosa vedruna, que dirigeix un equip docent format per una vintena de professors (entre tutors i responsables de tallers). Cal destacar la feina d'un psicòleg i d'una dotzena de voluntaris (sis religiosos i sis laics, i la majoria provinents del món educatiu).

Ampliar l'oferta

El treball de Cintra garanteix que preadolescents i adolescents marcats per l'absentisme i el fracàs escolar aconseguixin reenganxar-se als estudis i als tallers formatius.

Però una de les grans preocupacions és el després. «Un dels nostres objectius és trencar la pobresa hereditària, però no és fàcil», reconeix Imma Bonada. Quan acaben 4t d'ESO reben una orientació clara de cara al següent curs, però molt sovint acaba en un no-res. Sí que hi ha nois que se'n surten, però d'altres troben moltes dificultats a l'hora de seguir un grau mitjà, no diguem ja un batxillerat.

Precisament per poder acompanyar els nois fins als 18 anys, i no només fins als 16 actuals, Cintra vol créixer. En aquest sentit, és clau poder oferir estudis postobligatoris adaptats al nivell i les

Els alumnes de 2n d'ESO fan cada any una jornada d'intercanvi amb els de l'Escolania de Montserrat. Juny del 2018.

Alumnes de 4t al taller de fusteria als locals de la parròquia del Carme.

necessitats de l'alumnat. En concret, es pensa en un grau mitjà adaptat, així com en algun PFI (Programa de Formació i Inserció). Però aquest pla de futur i de continuïtat de formació només es podrà dur a terme si els espais i la infraestructura ho permeten, cosa que ara no és així. Per culpa de l'especulació immobiliària ferotge que afecta el barri del Raval, i malgrat l'ajuda i atenció especial continuades des de l'inici per part de l'Administració Pública, la complexitat administrativa i els llargs terminis de resolució, l'escola Cintra fa més de catorze anys que espera un emplaçament definitiu amb totes les àrees i dependències (aules, tallers, biblioteca...) en un mateix edifici i pati annex.

Aquest estiu farà nou anys que ocupen uns mòduls prefabricats, amb el natural envelliment ocasionat pel pas del temps, que havien de ser provisionals, però que ara com ara només se sap, de forma poc concreta, que encara han de durar uns quants anys més. I així segueixen esperant un solar que, des del 2003, els havia promès l'Ajuntament de Barcelona, que ha continuat amb aquest compromís però que, per la complexitat i els ritmes administratius, no acaba d'arribar.

La nova escola (calen aproximadament 900 metres quadrats construïts + 900 més de pati) no únicament farà possible prolongar l'etapa d'escolarització dos anys més, sinó que també permetrà que els alumnes actuals no hagin de sortir de l'escola per fer els tallers prelaborals, que actualment estan ubicats en un pis de la parròquia del Carme.

«Resistir és vèncer, la burocràcia no ens farà desistir», afirma contundent Pere A. Cortiella, voluntari de Cintra que brega de sempre amb les administracions, juntament amb els titulars de l'escola, per tal de donar sortida a aquesta demanda històrica de Cintra. «Amb el pas inevitable del temps els fets no sempre acompanyen les paraules», comenta. I això no obstant, tanta lluita haurà valgut la pena si del que es tracta és de proporcionar un espai digne per als alumnes. Cortiella sent que els ho deuen als nens i nenes, al professorat i als fundadors de l'escola Cintra, de diversos ordes i congregacions religioses. En concret a Joan Lluís Casanovas i Jordi Ginestà, que un cop va dir de Cintra: «La nostra història és més de valents que de camins acabats. Els camins s'han anat obrint com per art de Providència. Ningú no n'és el protagonista: l'únic protagonista ha estat haver-nos decidit a caminar junts.» I també junts els toca enllestir la feina.